

วันที่ 8 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

เริ่มต้นการเดินทาง เราทั้ง 7 คน มาถึงที่สนามบินสุวรรณภูมิก่อนเวลา 3 ชั่วโมงเพื่อนัดเช็คอินพร้อมกัน อาจารย์นำพามาส่งพวกเราด้วย ก็เลยถ่ายภาพหมู่กันก่อนไป

หลังจากนั้นก็พอตรวจกระเป๋าอะไรเสร็จเรียบร้อย เราก็เข้าไปยังด้านในเพื่อรอเวลาขึ้นเครื่องระหว่างรอ ทุกคนก็ต่างแยกย้ายกันไปเดิน เพื่อหาอะไรทานรองท้อง

TG642 ใน 23.50 น. ถึงเวลาที่เครื่องจะออกแล้ว ที่นั่งของแต่ละคนไม่ได้นั่งติดกัน แต่ก็ถือว่าเรานั่งใกล้ๆกัน โดย แยม (ฉัน) ทอย รุท แถวของแยมคือโซนที่นั่งตรงกลาง สามารถนั่งได้4ที่ อีกที่หนึ่งที่นั่งข้างๆคือนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น พี่จอยกับพี่ตัวนั่งด้วยกันติดกับกระจกของเครื่องบิน พี่พีร์กับพี่ภูพิงนั่งด้วยกันติดกับกระจกเช่นกัน

รอนจันผู้โดยสารนั่งเรือบรู๊อย ประมาณ 1 ชั่วโมง แอร์โฮสเตรสก็ทำงานปิดช่องใส่ของทางด้านบน
เข้าสู่การรับฟัง บริการต้อนรับของสายการบิน พอเครื่องค่อยๆเคลื่อนตัวจนบินขึ้นเหนือ
กรุงเทพมหานคร สักพักแอร์โฮสเตรสก็นำอาหารมื้อดีกมาเสิร์ฟ

ประกอบด้วย ไครซอง , ออมเล็ต ,โยเกิร์ต แล้วก็ผลไม้เล็กๆน้อยๆ โดยส่วนตัวรู้สึกว่าเป็นมื้อที่
ไม่ค่อยอร่อยเท่าไร เลยกินไม่หมดเลยโยเกิร์ตกับผลไม้ไว้ แต่กลับกันพอหันไปมองคนญี่ปุ่นที่นั่ง
ข้างๆเขากลับกินมันจนหมดเกลี้ยง ทำให้นึกถึงสิ่งที่เคยฟังมาคือ คนญี่ปุ่นไม่กินอาหารเหลือ ก็
เป็นอย่างนั้นจริงๆทำให้ตระหนักเลยว่า การที่เราไปบ้านเมืองเขา เราก็ควรปรับตัวตามพวกเขา
เช่นกัน แต่ถึงอย่างนั้นก็ยังคงกินไม่หมดอยู่ดี

2

วันที่ 9 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

ใช้เวลาประมาณ 6 ชั่วโมงกว่าได้ ถึงจะลงจอดที่สนามบินนาริตะ พอลงมาจากเครื่องบินก็พบว่า คนที่ต่อแถวตรวจตม. นั้นมีคนเยอะมากๆ แถวยาวมาก

แต่ด้วยการทำงานของตม. ญี่ปุ่นทำให้แถวที่ยาวนั้นเคลื่อนตัวอย่างรวดเร็ว สุดท้ายก็ถึงคิว แต่ก็โดนถามรายละเอียดเหมือนกัน ว่ามาทำอะไร ของมหาลัยอะไร พักที่ไหน อะไรทำนองนี้แต่ก็ผ่านไปได้อย่างดี ไม่มีปัญหาอะไร พอออกมาข้างนอกก็พบกับคนที่มารับถือป้าย

TKU ซึ่งพวกเราปล่อยให้เขารอนานเหมือนกัน กว่าจะออกมาข้างหน้า ก็สายไปครึ่งชั่วโมงแล้ว และคนมารับก็นำทางไปยังรถที่มารับ ตอนแรกคิดว่าเขาจะส่งรถตู้มารับธรรมดาที่ไหนได้ เขาจ้างรถบัสคันใหญ่มารับ ทั้งรถมีอยู่แค่ 7 คันนั่ง แล้วก็คนขับ ส่วนคนที่มารับนั้น เขาไม่ได้ขึ้นมาด้วย

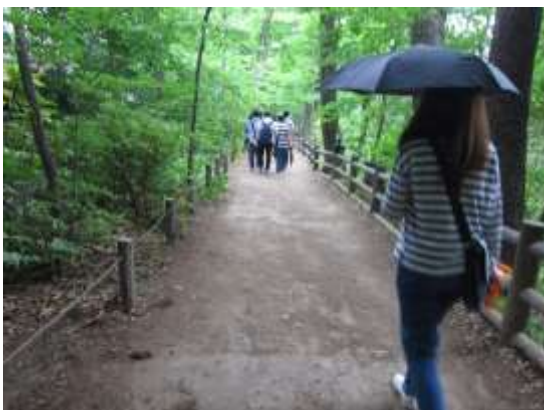

ใช้เวลาเดินทางประมาณ 3 ชั่วโมงก่อนถึงที่พักของมหาลัย คนขับรถไม่ค่อยชินทางเท่าไร ต้องคอยโทรถามเจ้าหน้าที่ กับถามทางอยู่เหมือนกัน และในที่สุดก็ถึงที่พักมหาลัย

International House คือที่พักที่พวกเราเข้าพัก ซึ่งส่วนมากคนที่พักที่นี่จะเป็นชาวต่างชาติไม่ว่าจะเป็นคนจีน คนแคนาดา คนไทย หรือแม้แต่คนญี่ปุ่นก็มีเช่นกัน ซึ่งบางคนก็ไม่ได้ศึกษาที่ TKU แต่ก็เป็นมหาลัยที่ไม่ไกลจากแถวนี้มากนัก

หลังจากที่เอาของเข้าห้องเรียบร้อยแล้ว เราก็พบกับ คนจีนที่มีชื่อว่า โคโค ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโทของ TKU เธอจะเป็นคนคอยให้คำปรึกษาระหว่างเราอยู่ที่นี้ โดยวันแรกเธอได้แนะนำซูเปอร์มาร์เก็ตที่ใกล้ที่สุดให้กับเรา ซึ่งระยะทางมันก็ไม่ได้ใกล้กับหอเราเลยสักนิด

อากาศในวันแรกของการมาญี่ปุ่น ค่อนข้างชื้น เพราะมีฝนตกตลอดเวลา ถึงจะไม่ได้ตกหนักมาก แต่ก็ใช้เวลาตกนานจนหยุดตกอีกก็คือเช้าวันต่อไป แต่ก็แปลกที่คนญี่ปุ่นส่วนมากถือร่มมากันทุกคน แต่ไม่มีใครกลางร่มเลยสักคน

ซื้อขนมปังมาทานรองท้องแทนอาหารมื้อกลางวันเพราะในซูเปอร์มาร์เก็ตมีแต่ของสดไม่ค่อยมีอาหารกล่องจึงหาอะไรง่ายๆทาน

พอตอนเย็น เราก็ได้ไปสำรวจเส้นทางอีกเส้นทางที่ใกล้กับซูเปอร์มาเก็ต เพื่อหาข้าวอาหารเย็นทานกัน และก็ค้นพบว่าใกล้กันกับสถานีรถไฟTakanodaiมีเ็นคือข้าวราดแกงกะหรี่ ราคา 330 เยน แต่โดยรวมก็รสชาติอร่อยดี

3

วันที่ 10 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

วันแรกของการไปมหาลัย โดยอาจารย์ได้นัดหมายมาให้มาเจอที่ล็อบบี้ตอนเวลา 9.00 น.ซึ่งอาจารย์จะเป็นคนพาเราไปมหาลัยเอง ตื่นมาตั้งแต่ 7 โมงก็ทานข้าวเช้าแบบชิวๆ เพราะเหลือเวลาอีกตั้งนานก่อนจะถึงเวลานัด

อาจารย์ที่มารับ คือ อาจารย์ อิตาบาชิ (Itabashi) อาจารย์มาสายกว่าเวลานัดประมาณ 15 นาที เมื่ออาจารย์มาถึงก็ได้แจกบัตรชวยกะ (Suiga) เป็นบัตรที่สามารถใช้ได้ทั้งการเดินทางหรือการซื้อของตามร้านสะดวกซื้อต่างๆได้ แล้วก็ให้กล่องwifiให้พวกเราใช้ เพราะในห้องพักมีเพียงแล็ปท็อปที่ใช้สายแลนต่อกับคอมอย่างเดียว หลังจากนั้นอาจารย์ก็พาพวกเราขึ้นรถเมล์ครั้งแรกซึ่งเดินออกจากหน้าหอเดินไปเล็กน้อยก็ถึงป้ายรถเมล์แล้ว มีตารางเวลาให้ดูด้วยโดยเวลาจะแบ่งเป็นสองแบบคือตารางรถวันธรรมดา กับ วันหยุด ซึ่งก็คล้ายกับรถเมล์บ้านเราจะมีเลขประจำรถ ซึ่งเลขรถที่จะพาเราไปถึงที่หมายคือ เบอร์ 71 พอเราจะขึ้นรถก็

ใช้ชวยกะแตะเพื่อเข้ารถ

รถเมล์คันนี้ไปสุดสายที่ KoKubunji ซึ่งเป็นที่ที่มหาวิทยาลัยเราตั้งอยู่นั่นเอง แต่เมื่อเราไปถึงเราก็ต้องเดินต่อไปอีกเพราะยังไม่ถึงมหาวิทยาลัย โดยระยะที่เดินก็ไกลพอดูเลยทีเดียว ส่วนหนึ่งก็คืออาจารย์อยากพาเราเดินชมรอบๆ ให้รู้ว่า มีร้านอะไรแถวนั้นบ้าง

หลังจากเดินตรง เดินเลี้ยว เดินขึ้นเขา เราก็มาถึงมหาวิทยาลัยพวกเรากำลังจะมาเรียน

“ Tokyo Keizai University ”

เมื่อมาถึงมหาวิทยาลัยก็พบกับความสวยงามของมหาวิทยาลัย ที่มีความร่มรื่นและเด็กนักศึกษาจำนวนมากที่เดินเข้ามาอย่างไม่ขาดสาย

พอเรามาถึงมหาวิทยาลัยแล้ว อาจารย์ก็พาเราไปส่งยังห้องตึก F ชั้น2 เป็นห้องสำหรับอาจารย์ต่างชาติหรือเป็นห้องสำหรับให้นักศึกษาเข้ามาฝึกภาษาฝึกคุยได้ที่นี้ อาจารย์บอกให้เรานั่งรออยู่ที่นี่จะมีคนมาพาไปฟังเกี่ยวรายละเอียดการใช้ชีวิตในTKU อธิบายเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย หลังจากนั้น เราก็ได้รู้จักกับมหาวิทยาลัยของเราคร่าวๆ แต่ก็ยังไม่ได้ไปเดินสำรวจรอบๆมหาวิทยาลัย พอถึงกลางวันเราก็ไปทานข้าวกลางวันกัน โรงอาหารที่นี่ค่อนข้างแตกต่างจากมหาวิทยาลัยเรามากทีเดียวเพราะไม่ใช่ระบบสั่งอาหารด้วยปากแบบเมืองไทย แต่จะมีตู้มีสำหรับขายคูปองอาหาร ซึ่งพอเราคัดเลือกอาหารไปก็จะได้คูปองเอาไปยื่นให้เขา หลังจากนั้นเราก็ไปหยิบทานอาหารมาถือรอคนที่ทำอาหารก็จะยื่นอาหารตามที่เราสั่งมาให้ทันที ได้รับอาหารรวดเร็วมากเพราะว่าอาหารถูกทำไว้หมดแล้วแค่เพียงตักราดข้าวเท่านั้น พอทานข้าวกลางวันเสร็จ เราก็มีสัมมนาต่อที่ตึกเดิม เป็นครั้งแรกที่เราได้พบปะกับคณบดีปุ่นในโครงการเป็นครั้งแรก โดยมีการแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม คณบดีปุ่นจะได้รับมิตชันให้พาเราทัวร์รอบมหาวิทยาลัย มีถ่ายรูบบ้างเป็นบางจุด หลังจากนั้น ก็กลับมารวมตัวที่ห้องเช่นเดิม

พอลกลับมาห้องก็นั่งเป็นกลุ่ม อาจารย์ชิบาตะสั่งให้ทุกคนช่วยกันคิดความแตกต่างระหว่าง 7-11 ไทย กับ ญี่ปุ่น ว่ามีอะไรที่แตกต่างหรือเหมือนกัน แล้วก็ออกมาพูดว่าแตกต่างกันยังไง โดยถ้าเป็นคนญี่ปุ่นออกมาพูด ก็ต้องอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ แต่ไม่ได้คนไทยในกลุ่มต้องออกไปพูด

หลังจากจบกิจกรรมตอน 4 โมงครึ่ง พวกเราก็ต้องรอเวลาของการจัดงาน Welcome Party ที่ทางมหาลัยจัดขึ้นเพื่อต้อนรับพวกทั้ง 7 คนนั่นเอง

ทางมหาลัยได้จัดเตรียมอาหารมากมายเพื่อต้อนรับพวกเรา ทั้งยังร่วมดื่มให้พวกเรา ทุกคน ภายในงานต้อนรับดีมาก ๆ อยากทานอะไรก็ตัดให้ พยายามชวนเราคุย

หลังจากที่เรากินเลี้ยงฉลองกันเสร็จ โคโค่เพื่อนคนจีนที่อาศัยอยู่ที่พักเดียวกับเราก็พาเรา กลับที่พัก

วันที่ 11 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

เข้าวันนี้ โคโค พาพวกเราเปลี่ยนบรรยากาศโดยการพาเราไปขึ้นรถไฟบ้างให้เราได้รู้จักทาง
สถานีที่ไกลที่สุดจากหอ ก็คือ Takanodai

ซึ่ง Takanodai ห่างจาก Kokubunji เพียง 2 สถานีเท่านั้น

หลังจากนั้นระยะทางก็พอๆกับที่เราเดินจากจุดลงรถบัส แต่อาจจะใกล้กว่าหน่อย แต่ก็ยังคง
ต้องเดินอยู่ดี แล้วก็เดินไปจนถึงเนินทางขึ้นมหาลัย วันนี้ตารางไม่หนักมาก คาบเข้ามา Joint
Program กับ นักศึกษา TKU พอดตอนบ่ายก็จะได้ไปไร่ชา

10.40 ที่ตึกเดิม เราก็ได้เจอกับคนญี่ปุ่นแก๊งเดิมที่อยู่ในโปรแกรม วันนี้เราเตรียมชาที่เตรียม
จากประเทศไทยมาด้วย เพราะคาดเดาไว้แล้วว่าจะมีการทดลองแลกเปลี่ยนชากินกัน ซึ่งทาง
คนญี่ปุ่นเองก็เตรียมชาที่ขายดีที่สุดมาเช่นกัน

วันที่ 12 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

ตอนบ่าย วันนี้พวกเราไม่มีเรียนต่อแล้วจึงออกไปเที่ยวที่ NAKANO กัน ซึ่งนากาโนะก็เป็นห้างขนาดใหญ่ อารมณ์เหมือน เจเจมอล พวกเราก็แบ่งกลุ่มเดินเล่นกัน ซื้อของ แล้วมาเจอกันตอน 5 โมง แต่เมื่อครบ 5 โมง พวกผู้ชายยังเดินกันไม่ทั่ว พวกผู้หญิงเราจึงแยกออกมาถ่ายรูปเล่นข้างนอก ซึ่งข้างๆสถานีนั่นมีสถานที่สวยๆมากมายให้ถ่ายรูป

วันที่ 13 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

วันนี้ กิจกรรมตอนเช้าคือ การให้ประสบการณ์ในการใส่ชุดยูกาตะแก่พวกเรา ทางมหาลัยได้เชิญวิทยากรจากข้างนอกนำชุดยูกาตะ เหตุผลที่เขานำยูกาตะมาให้เราใส่เป็นเพราะว่า ช่วงเวลาหน้าร้อนของญี่ปุ่นนั้นจะใส่ชุดยูกาตะ แต่หน้าหนาวจะใส่ชุดกิโมโน หลังจากแต่งตัวเสร็จเขาก็พาเราไปเดินถ่ายรูปรอบๆมหาลัย เป็นอันเสร็จกิจกรรมในช่วงเช้า

ในตอนบ่ายมีการฝึกจัดดอกไม้ โดยอาจารย์ที่มาสอน ก็เป็นคนจัดดอกไม้ให้กับมหาลัย ใช้เวลาเพียงไม่นาน ก็เสร็จเรียบร้อยแล้ว แล้วเขาก็นำเอาดอกไม้ที่เราจัดไปประดับตามมุมต่างๆของมหาลัย แคมมีป้ายชื่อให้ด้วย

หลังจากนั้น ตามตารางแล้ววันนี้หมดกิจกรรม แต่ว่า เขานัดเราเพิ่มเติมไปดูขั้นตอนการเข้าพิธีชงชา ก็คือให้นั่งดูวิดีโอ แล้วก็มีการแจกชาขวดกินคู่กับช็อกโกแลตบิสกิต อร่อยมากๆเลยแต่ไม่ได้ถ่ายรูปมา

7

วันที่ 14 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

วันนี้เราไม่มีตารางเรียนอะไร วันนี้จึงตื่นได้สายๆหน่อยแล้วออกไปเที่ยวข้างนอกกัน

โดยที่แรกที่เราไปคือ Harajuku

แต่ก็ยังไม่ใช่จุดหมายของวันนี้ มาที่นี่มาแค่แวะกินอาหารกลางวันเท่านั้น จากนั้น สถานที่ที่เราไปต่อก็คือ วัดเมจิ ซึ่งโชคดีมากที่วันนี้เรามาแล้วเจอเข้ากับพิธีแต่งงานแบบญี่ปุ่น มีประมาณ 2-3 คู่ที่มาจัดงานแต่งงานหรือมาถ่ายพรีเวดดิ้งที่นี่

เพราะว่าเราทอยากจะไปถ่ายรูป ส่วนพี่ตัวก็นัดเพื่อนมาเจอที่นี่ เพราะจะไปเที่ยวด้วยกันต่อ

หลังจากเราออกจากงาน Thai Festival แล้วก็เดินต่อไปยัง Shinjuku เพื่อไปหาเพื่อนของพี่ๆ ที่มาของโครงการ NBK ซึ่งก็เริ่มเย็นแล้ว ก่อนเจอก็เลยไปหาอะไรทานกัน แล้วที่สุดท้ายที่ไปเดิน ก็คือ Shibuya เดินช้อปปิ้ง เดินตามหาของฝากกัน ก่อน กว่าจะได้กลับก็ประมาณ สองทุ่มเข้าไป แล้ว

8

วันที่ 15 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

วันนี้เรามีเป้าหมายคือตามหาซื้อรองเท้ากัน ที่แรกๆที่ไปคือ Kichijoji

แต่ก็หารองเท้าที่อยากได้ไม่เจอ ประมาณเที่ยงจึงหาข้าวทานกันที่นั่น แล้วก็ไปเดิน Harajuku ก็ได้ซื้อรองเท้ามา 1 คู่ จาก Onitsuka Shop เจอทัวร์ไทยลง ภายในร้านมีแต่คนไทยเต็มไปหมด แต่พวกพี่ๆยังไม่ได้รองเท้า ที่สุดท้ายที่ไปคือ Ameyoko Market ต่อ อารมณ์เหมือน จตุจักรบ้านเราเนี่ยละ ก็ไปกินข้าวเย็นที่นั่นแล้วในที่สุด พี่ๆก็ได้รองเท้า

9

วันที่ 16 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

วันนี้มีเรียนแต่เช้า ช่วงเช้าเป็นญี่ปุ่น ช่วงบ่ายเป็นอังกฤษของอาจารย์ Tajima เรียนเกี่ยวกับ Marketing วันนี้กว่าจะเลิกก็เย็นแล้วจึงไม่ได้ไปไหนก็กลับบ้าน

10

วันที่ 17 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

วันนี้มีเรียน อังกฤษ ของ อาจารย์ Itabashi เรียนเกี่ยวกับบัญชี พอเรียนเสร็จก็ไม่ได้ไปไหน เช่นเดิม เพราะว่าฝนตก จึงกลับบ้าน

11

วันที่ 18 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

วันนี้ตอนเช้ามีเรียนกับอาจารย์ Shibata พอประมาณก่อน11โมงก็เข้า joint program กับ นักศึกษาญี่ปุ่น พอตอนบ่ายเราก็ได้ไปเข้า Thai class ไปช่วยสอนภาษาไทยให้กับเพื่อนคน ญี่ปุ่นที่เลือกเรียนวิชาเลือกคือ ภาษาไทย

12

วันที่ 19 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

วันนี้ตอนเช้ามีเรียนภาษาญี่ปุ่น มีการทำโปสเตอร์เกี่ยวกับความแตกต่างของอาหารไทยกับ อาหารญี่ปุ่น พอตอนบ่ายก็ได้ไปเป็นแขกรับเชิญในวิชา conversation ซึ่งก็นำโปสเตอร์ที่ทำ ไปฟรีเซ็นให้คนญี่ปุ่นกับชาวต่างชาติในคลาสนั้นฟัง

วันที่ 20 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

วันนี้นัดเจอที่ Kokubunji ตอนเวลา 8 โมง วันนี้พวกเราไปกับอาจารย์ชิบาตะ จะไปทัศนศึกษาที่บริษัทคิริน ใช้เวลาเปลี่ยนรถไฟหลายสายมากกว่าจะมาถึง เราก็ได้เข้าชมในโรงงาน ซึ่งเป็นโรงงานที่ค่อนข้างใหญ่ ได้ดูวิธีการบรรจุชาของบริษัทคิริน

หลังจากกลับจากคิริน คนญี่ปุ่นก็พาพวกเราไปกินข้าวใกล้ๆแถวนั้น

วันที่ 21 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

วันนี้พวกเราได้รับเชิญให้ไปบ้านอาจารย์ Tajima เป็นอพาร์ทเมนท์ อาจารย์อาศัยอยู่กับภรรยา และลูกชายอีกสองคน อาหารที่ภรรยาอาจารย์ทำอร่อยมาก ที่อาจารย์ภูมิใจนำเสนอคือห้อง ของลูกอาจารย์ที่มีแต่การ์ตูนแล้วก็จอคอมพิวเตอร์ 4 ตัว

วันนี้ทุกคนต่างแยกย้ายไปเที่ยวกับเพื่อนของตัวเองตามที่ต่างๆ จึงขอยุ่หอพักผ่อนบ้าง เพราะว่าจะออกไปไหนมาไหนทุกวันนานๆจะได้พัก

วันที่ 23 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

วันนี้ตอนเช้ามีเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นในตอนเช้า ส่วนตอนบ่ายมีเข้าพิธีชงชาในสวนใกล้ๆกับ มหาลัย

นี่คือขนมที่กินคู่กับชาในพิธี

เหมือนวุ้นๆกรุบๆ อร่อยมากๆ

17

วันที่ 24 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

วันนี้เราไปศึกษาโรงงานที่มีจำหน่ายชารายใหญ่ในประเทศญี่ปุ่น นั่นก็คือ 7-11 วันนี้เป็นวันที่เราได้ใส่ชุดนักศึกษาครั้งแรกตั้งแต่มาที่นี่ ซึ่งก่อนหน้าที่เราจะเข้าไปในบริษัทของเซเว่นนั้น เราก็ไปที่ อิตोโยคาโตะก่อน ซึ่งเป็นบริษัทลูกของเซเว่น

แล้วในตอนบ่ายถึงจะเดินทางไปยังบริษัทเซเว่น มีการทำรายงานด้วย ส่งอาจารย์ Tajima

18

วันที่ 25 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

วันนี้ตอนเช้าอาจารย์ชิบาตะพาพวกเราไปศาลเจ้ากับวัดใกล้มหาวิทยาลัยแล้วบอกความแตกต่างระหว่างวัดกับศาลเจ้า ซึ่งทั้งศาลเจ้าและวัดมีความสวยงามมาก

19

วันที่ 26 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

วันนี้ญี่ปุ่นต้องเตรียมตัวฟรีเซ็นในวันพรุ่งนี้ เลยต้องเตรียมสไลด์ที่จะนำไปฟรี แล้วก็มีซ้อมในห้องบ้าง ตอนบ่ายมีเรียนกับอาจารย์อีกคนที่ไม่เคยเจอหน้า ชื่ออาจารย์ ซาได้เรียนเกี่ยวกับโปรแกรมAccess

20

วันที่ 27 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

ตอนเช้ามีซ้อมอีกหนึ่งรอบก่อนที่จะฟรีเซ็นจริงๆ ตอนประมาณ 10 โมง ตอนกลางวันอาจารย์ญี่ปุ่นก็เลี้ยงส่งลาพวกเราโดยซื้ออาหารและขนมกับน้ำมาให้ทาน พอตอนบ่ายก็ร่วมJoint program กับนักศึกษาญี่ปุ่นอีกรอบ เพื่อเตรียมตัวในวันพรุ่งนี้

21

วันที่ 28 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

วันนี้เป็นวันฟรีเซ็นโปรเจคชา คนญี่ปุ่นพูดภาษาอังกฤษ ส่วนคนไทยฟรีเซ็นเป็นภาษาญี่ปุ่น ถึงจะยากมากๆแต่ก็ผ่านมาได้ ตอนเย็นพอฟรีเซ็นเสร็จอาจารย์ก็พาพวกเราไปเลี้ยงข้าวร่วมกับ
นักศึกษาญี่ปุ่น

22

วันที่ 29 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

วันนี้ออกทะเลตอน ชิบูย่าอีกรอบเพื่อหาของฝาก หลังจากนั้นก็ไปยัง อิเคะคุบุระ พอตอนเย็นก็ไปกินเนื้อย่างที่ร้านของเพื่อนนักศึกษาญี่ปุ่นทำงานพิเศษอยู่ เป็นบุปเฟราคา 3000เยน

23

วันที่ 30 เดือน พฤษภาคม พศ.2559

เราออกจากที่พักประมาณเที่ยงครึ่ง ไปถึงสนามบินนาริตะ สองโมง แล้วก็รอเวลาถึงสนามบินไทยประมาณ 4 ทุ่มกว่า

น.ส.ณัชณิชา วงษา สาขา IB ปี 1